

Vers. Sextò in hoc tractatu.

31 Delinquens subijcitur foro delicti, oriens, ac domiciliij, ut accusari, & pœnis possit affici, Petr. Barbosa ubi proxime, num. 9. Aug. Barbosa collect. ad cap. Postulasti num. 2. de for. compet. Carlev. num. 809. quorum primum potentius est cæteris. Azeved. numer. 26. Carlev. ubi proxime, ita ut iudex originis, vel domiciliij teneatur rerum, si petatur, ad locum commissi delicti remittere. Carlev. cum plurimis num. 804. Azeved. num. 24. Est observandum, in loco originis reum nec accusari, nec plecti de consuetudine posse. Petr. Barbosa sup. num. 38. Thesaur. Pedemontana decis. 90. in fin. ubi alij, & colligitur ex l. 15. tit. 1. pag. 7. in qua fori ejusce nulla fit mentio.

Quæri igitur solet, si iudex domiciliij, postquam causam rei capti propria definiat sententiâ, literas requisitorias recipiat, ut ad locum delicti damnatum, ut ibi meritas luat pœnas, remittat, an obsequi teneatur? Negant Decian. d. c. 19. num. 12. Guaz. sup. c. 17. num. 32. Petr. Barbosa in d. S. Proinde, art. de for. delict. num. 114. Farin. prax. quæst. 7. num. 24. Molina de Brach. secul. cap. 42. num. 15. Carleval. cum pluribus d. disp. 2. num. 812. Mastrill. decis. 147. ex num. 12. Avil. in c. 27. Prator. verb. Entre-guen. num. 7. Ant. de Matheis tract. de prorog. jurisdic. num. 75. vers. Quinò fallit. Greg. Lop. in l. 1. gloss. 2. tit. 29. p. 7. Vide inf. num. 41.

32 Quid si reus absolvatur per iudicem domiciliij, ac postea remitti petatur ad locum delicti? Et videtur talis adhibenda distinctio, ut si definitivè fuerit absolutus, remitti non debeat, quia cum de innocentia ejus semel in iudicio constiterit, nequit iterum pro eodem crimine molestari, ut per D. Covar. Variar. lib. 2. cap. 10. ubi dixi in addit. num. 2. Sed si absolutio procedat ab instantia, sive observatione judicij remissioni locus erit; nam reus non liberatur omnino, sed manet subiectus, ut ex novis probationibus possit damnari. D. Covar. numer. 1. & laudati per me d. c. 10. num. 8. maxime cum verosimile sit, quod in loco delicti testes facilius inveniantur, propter quorum defectum sic meruit absolvi, sicut ait D. Covar. hoc cap. numero 3.

Vers. His equidem Authoribus suffragatur.

33 Num iudex domiciliij, vel originis valeat procedere, ac animadvertere in subditum delinquentem extra proprium territorium, controversi solet. Et quidem receptum habetur, ut si uterque locus subijciatur eidem Principi, & pars læsa accuset, valebit ejusmodi iudex cognoscere, ac punire: de quo latissimè Carleval. d. disp. 2. ex num. 736. Pet. Barb. in l. Hæres absens, S. Proinde, art. de for. delict. à num. 27. & num. 128. Guazzin. de defens. reor. defens. 1. num. 14. à princip. Sed per inquisitionem minimè ei licebit, quam distinctionem probat ex pluribus Guaz. numer. 5. vers. Pro conciliatione, ac pro utraque sententia Authores ipse refert, ac Carleval. num. 736. & 739. quibus jungas Tondut. de prævent. judic. part. 2. cap. 11. num. 4. Greg. Lop. in l. 15. gloss. 5. tit. 1. p. 7. Cyriacus controvers. 399. numer. 11. August. Barbosa collect. ad cap. 1. in fin. de raptor.

At Carleval. num. 743. cum seq. æquissimè sic resolvit, quod si reus extra territorium delinquens non enormiter, sed ex aliquo accidenti impulsus, in loco domiciliij, vel originis honestè, ac rectè se gerat, perperam operabitur Magistratus in eum per inquisitionem procedens. Aliud respondendum si facinorosus variis irretitus criminibus alibi commissis, ad domiciliium, vel patriam confugiat, ex quo Reipublicæ scandalum generetur, timerique possit, ut maleficia ibi repetat. Sic honestè viventem ob præteritum crimen non fore inquisitione vexandum, scripsit Petr. Barb. sup. num. 35. Pro qua distinctione faciunt lex Qui cum natu 14. S. Libertus, de bonis libertor. Ibi: Ignoscendum est ei, qui voluit se ulcisci provocatus: & lex Si adulterium 38. S. Imperatores, ad leg. Jul. de adulter. Ibi: Difficillimum enim est justum dolorem temperare. Et quoad ejus ultimum asser-tum facit lex Quisquis. S. Filii verò, C. ad leg. Jul. Majest. Ibi: Paterno enim deberent perire supplicio, in quibus paterni criminis exempla mem-tuuntur: & Non omnes 5. S. A. Barbaris, de re militar. Ex quibus deducitur à Magistratus arbitrio pendere, an procedendum per inquisitionem in subditum, qui extra jurisdictionis limites facinus perpetravit.

35 Quod dictum est de iudice domiciliij, venit ampliandum ad iudicem loci, ubi quis decennio habuit habitationem; nam pro delictis sub id tempus admissis, etiam extra territorium puniri potest. Greg. Lop. in l. 15. gloss. fin. tit. 1. part. 7. Ant. Gom. variar. lib. 3. cap. 1. num. 87. Farin. prax. quæst. 7. num. 5. August. Barbosa in collect. ad cap. Postulasti, num. 3. de for. compet. Licet autem quis accusari possit ubi majorem bonorum portionem habet, d. l. 15. Partit. ubi Greg. Lop. gloss. 6. Cur. Phil. part. 3. S. 5. num. 3. iudicem tamen ejus loci ad inquisitionem pro delicto alibi commissio procedere non posse verius videtur, cessante ratione quam in loco domiciliij, vel habitationis militare perpenditur. Similiter contingit in iudice, cujus jurisdictioni partium consensu prorogatur, veluti si reus, ubi nullum forum sortitur repertus accusetur, ac ultrò litem contestetur, cui deinceps non licet declinatoria uti, d. l. 15. & ibi Greg. Lop.

Vers. Quamobrem opinor.

36 Iudex domiciliij, sive alius competens, si in causa prævenit ad instantiam accusatoris, incipiens de causa cognoscere, etsi requiratur, non cogitur reum ad locum delicti remittere. Sic quamplurimi tenent, quos cumulat Carleval. num. 805. Aug. Barbosa in cap. Postulasti, num. 9. de for. compet. Guaz. d. defens. 1. cap. 17. num. 34. qui etiam tenet, per inquisitionem procedendo non teneri ad remissionem, quando prævenit. Alij distinguunt inter iudicium accusationis, & inquisitionem, ut in illo sit locus remissioni, non in isto. Azeved. in d. l. 1. Recop. num. 24. & alij apud Carleval. num. 806. ipse tamen ex num. 807. fusè tuetur, remissionem omnino faciendam quomodolibet iudex domiciliij procedat, non obstante præventionem: quod quidem jure verius videtur, & de hoc est legendus Greg. Lop. in l. 1. gloss. 2. ad fin. tit. 29. pag. 7.

Licet

37 Licet præventio, ut pluribus placet, remissionem impediatur, id limitatur nisi affectata, & fraudulenta noscatur, veluti si reus fatigaret, vel ejus fautores, ut iudex domiciliij de crimine cognosceret, ad effugiendam iudicis loci delicti restitutum. Greg. Lop. ubi proxime. Bossius in praxi, tit. de for. compet. num. 80. Guaz. defens. 1. cap. 9. num. 17. & 31. Tondut. de prævent. judic. p. 2. cap. 11. num. 8. Alias limitationes exhibet Greg. Lop. ubi pro-nuper.

38 Illud observandum, per summariam informationem, quæ capturæ rei præmitti solet, præventionem non induci. Tondut. d. c. 11. num. 8. & licet aliàs per realem citationem præventa causa dicatur, ut latè per Guaz. d. c. 9. num. 13. ubi alij: tamen per capturam rei iudex domiciliij non censetur prævenisse, ne teneatur remittere ad delicti locum, si requiratur, ut insinuat D. Covar. sup. num. 6. vers. His equidem, dum postulat, quod iudex de causa cognoscere incipiat. Aug. Barbosa collect. ad Clem. Pastoralis, num. 16. de re judic. Tondut. ubi nuper, num. 7. qui ait difficiliorem reddi remissionem post capturam, imò penitus impediri tradit Tusch. lit. R, conclus. 152. num. 72. Azeved. in l. 1. num. 24. & 38. tit. 16. lib. 8. Recop.

Vers. Contraria sententia placuit.

39 Sed & aliis haud paucis videtur iudex domiciliij etiam post sententiam teneri damnatum ad locum delicti, si petatur, remittere, quos congerit Carleval. de judic. lib. 1. disp. 2. num. 811. de quo Gregor. Lop. in l. 1. gloss. 2. tit. 29. part. 7. Qui contra sentiunt, laudantur supra, num. 31. vers. Quæri igitur, quorum opinio acceptior est, ac verior. Vide supra num. 31.

Ad Num. 7.

40 Vagabundus ubicunque repertus plecti potest: sed si iudex loci delicti reum petierit, ut puniat, remitti debet. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 531. num. 3. Fachin. controvers. lib. 9. cap. 24. Decian. sup. lib. 4. cap. 13. num. 7. & cap. 19. num. 12. Azeved. num. 33. Didac. Per. in l. 2. gloss. 2. vers. Quæro alterius, tit. 14. lib. 8. Ordin. Foller. in constit. capitaneor. num. 26. Avil. in cap. 27. Prator. verb. Entre-guen. num. 15. & alij apud Carleval. sup. num. 817. Contrarium, scilicet remissioni locum non fore, opinatur Tusch. d. conclus. 152. num. 41. Guazzin. d. cap. 17. num. 4. & alij, quos idem refert, & Carleval. num. 817. Sed Petr. Barbosa cum Avendanno in d. l. Hæres absens, S. Proinde, tit. de for. delict. resolvit quod si pars infer pro remissione, fieri debet, aliàs non. Verior tamen est prior, ac communis sententia.

Vers. Octavò, remissioni.

41 In delictis levibus remissio non admittitur. Greg. Lop. ubi proxime. Tusch. num. 53. Jul. Clar. sentent. lib. 5. S. fin. q. 38. num. 23. Vil-lalob. Exar. commun. opinion. lit. R, num. 36. Guaz. d. cap. 17. ex num. 11. Duenn. reg. 378. limit. 3. Tondut. d. cap. 11. num. 7. Farin. quæst. 7. num. 36. Decian. d. lib. 4. cap. 19. num. 5. D. de Faria Covar. Eneucl.

Petr. Barbosa num. 104. Carleval. num. 853. Azeved. num. 39. Aug. Barbosa ubi proxime. De jure tamen decisum videtur, ut ex quovis delicto sit remissioni locus, ex l. 1. tit. 29. p. 7. ut adnotant Gregor. Lop. ibi, gloss. 2. in fin. Carleval. num. 854. Petr. Barbosa num. 105. Didac. Perez in l. 2. tit. 17. lib. 8. Ordin. de quo subdubius agit Gregorius Lopezius: & quidem verba legis præfatam limitationem possunt recipere, etsi generalitatem præ se ferant, cessant etenim in levi delicto præcipuæ rationes, ex quibus remissionem fieri oportet; atque evenire possent, ut magis gravaretur reus in sui remissione, propter expensas, & incommoda, quam in ipsa delicti pœna. Sic tenet Azeved. num. 6. Idem dicendum erit de criminibus etiam gravissimis, si civiliter duntaxat agatur. Azeved. Clarus, & alij jam laudati.

42 Leve delictum hoc in tractatu illud censetur, ex quo pœna corporalis irrogari non potest, ut adnotant pro proxima resolutione præcitati. Quid si pœna exilii veniat imponenda? Sub distinctione respondendum; nam cum aliquis exulare extra regnum, vel in arctissimum præsidium potest, remissioni locus dabitur, quoniam corporali pœnæ æquiparatur: secus cum exilium ab urbe imponitur, seu provincia, sicut aliud agens distinxit Bobad. Polit. lib. 5. cap. 1. num. 128.

Ad Num. 8.

43 Requisite litteræ, ut ad exequutionem astringantur, ita sunt conficiendæ, ut per illas constet de corpore delicti, de jurisdictione requirentis quoad causam illam, ac de culpa resultanti ex summaria informatione (quæ debet inferi,) adversus reum qui remitti petitur. Carleval. de judic. lib. 1. disp. 2. num. 26. & 777. Decian. tract. crim. lib. 4. cap. 19. num. 15. Guaz. de defens. reor. defens. 1. cap. 17. num. 4. Avil. in cap. 27. Prator. verb. Entre-guen. num. 8. Did. Per. in l. 2. vers. Quæri potest, tit. 17. lib. 8. Ordin. Bobad. sup. lib. 2. cap. 13. num. 69. Azeved. in d. l. 1. Recop. num. 40. Avendann. de exequend. mand. part. 2. cap. 7. num. 8. quanquam opus non esset, quod talis informatio mittatur, sed iudici requirenti fidem esse adhibendam, scripserit Petr. Barbosa in l. Hæres absens, S. Proinde, art. de for. delict. num. 77. de judic. Ad iudicem requisitum examen literarum spectat, cognitionem verò causæ nullam habere potest. Ant. Gom. Variar. lib. 3. cap. 1. num. 87. Clar. d. quæst. 38. num. 19. Guaz. d. cap. 17. num. 8.

Ad Num. 9.

44 Fur qui rem uno loco surreptam in alium transportat, & ibidem cum ipsa apprehenditur, ad locum commissi furti remitti debet. Carleval. num. 726. Bobad. sup. num. 73. Did. Per. in d. l. 2. Ordin. vers. Quæri etiam potest. Azeved. num. 32. qui limitat si dominus rei furem accuset ubi captus est; nam cessabit remissio, ex l. 4. tit. 14. p. 7. de quo fusè Gregor. Lop. ibi, gloss. 1. & dixi in addit. variar. lib. 2. cap. 20. num. 190. & quod fur necessariò remittendus sit ad locum delicti, sentiunt quotquot docent, furem etiam cum re furtiva comprehensum, quam in alio territorio surripuit.

puir, non posse in loco apprehensionis plecti, de qua controversia Decian. *sup. lib. 4. cap. 13. num. 4. & cap. 17. num. 15.* Guaz. *defens. 1. cap. 15. per tot.* Carleval. *d. disp. 2. num. 720.* Farin. *prax. quest. 7. num. 7.* Caball. *quest. crim. cas. 163. à princ.* Bobad. *d. cap. 13. num. 72. & 73.* Clar. *quest. 38. num. 16.* Bossius *prax. tit. de furt. num. 18.* ac receptius est contra Bartolum, quod fur plecti non possit criminaliter: non sic ubi civiliter agitur ad restitutionem rei cum duplo vel quadruplo, ut per Greg. Lop. *ubi proxime.*

Verf. Undecimò erit preterea.

45 A Romana Curia reus ad nullum iudicem extra illam remittitur, quod etiam observarunt Card. Tusch. *lit. R. concl. 152. num. 13.* Clar. *sup. num. 25.* Decian. *d. lib. 4. cap. 19. num. 25.* Azeved. *num. 44.*

Ad Num. 10.

46 Communis est omnium sententia, non fieri remissionem delinquentium quoties iudex requirens, ac requisitus diversis Principibus subijciuntur, & ita consuetudine apud omnes gentes obtinuit, de quo Decian. *d. cap. 19. ex num. 10.* Petr. Barbosa *d. art. de for. delict. num. 131. cum seqq.* Caball. *cas. 161. à num. 14. & cas. 162. à num. 9.* Carlev. *d. disp. 2. ex num. 827.* Gregor. Lop. *in l. 18. gloss. 4. tit. 1. p. 7. ubi probatur, Guaz. d. defens. 1. cap. 17. num. 23. cum aliis, Farinac. d. quest. 7. ex num. 25.* Clar. *sup. num. 21.* Salgad. *de retent. Bullar. cap. 27. num. 65.* Tondut. *de prav. judic. part. 2. cap. 11. num. 13.* Azeved. *num. 12.* Solent tamen inter confines principatus convenire, ut delinquentes invicem remittantur, quod servare Magistratus omnino debent. Guaz. *num. 5.* Carleval. *num. 832.* Sed inferior iudex, ut remittat, Principem, vel ejus Locumtenentem in regno tenetur consulere. Tondut. *num. 21.* Clar. *num. 22.* Tusch. *num. 61. & 62.*

47 Ampliatur proxima conclusio, ut etiam inter regna uni Monarchæ subiecta non exercentur remissio, cum scilicet principaliter uniuntur, ut Aragonia, & Castella: secus si accessorie, ut novus Indiarum orbis, & Hispania. Carleval. *num. 829.* qui ampliaciones alias & limitationes recenset, inter quas eam omitti non placet, quod omnes Judices Ecclesiastici etiam absque regionum distinctione ad remissionem reorum, quoties jure petitur, astringuntur. Carleval. *num. 828.* Petr. Barbosa *num. 134.*

Ibi: Remissio non est in precepto.

48 Ex urbanitate reus ex uno regno ad aliud diversi domini remittitur puniendus, sed non per alium nisi ipsum Principem, aut ejus vices gerentem. Clar. *ubi proxime.* Carleval. *num. 831.*

Ibi: Ea vero lex.

49 Quamvis iudex non acquiescat requisitoriis literis, non ideo tamen plus jurisdictionis in reo sibi comparat, quam aliàs obtinebat; si pars

nam si incompetens iudex (ut fieri potest,) requiratur, nec obtemperet, nequaquam reum punire valebit. Nec propter capturam prorogatur jurisdictionis, nisi accusatus consentiat, declinatoria prætermissa, *l. 15. tit. 1. part. 7.* Neque reus sortitur forum regulariter, nisi in loco delicti, originis, vel domicilii. Carleval. *num. 840.* quare accusari, aut puniri nequibit alio loco, quamvis ibi reperiat. Petr. Barbosa *num. 8.* Idemque D. Covar. paulò inferius agnoscit.

Verf. Validam esse consuetudinem.

Consuetudinem denegandæ remissionis reorum ex diversa Principis ditione probant Interpretes, qui ejusdem meminere laudati supra *num. 46.* nec est ideo damnanda, quia delinquentes impunitate foventur; alioqui azyla cuncta sacra, vel profana, iniqua putarentur; tueri namque profugos est Majestatis decus: & quid indignius regali clementiâ, quam cruentæ tradere vindictæ, qui alieni imperii præsidio propriam salutem crediderunt: nec eos plectere decebat, imò nec licebat, qui in distincto dominio deliquerunt, nullâ injuriâ illatâ illi, in quo profugi resident. Præterea non est profusus à pœna immunis, qui alienus à patria, parentibus, cognatis, ac amicis vitam infelicem degere cogitur. Carleval. *num. 847. & 849.*

Ejusmodi autem consuetudinem, si forte inter territoria unitus regni vigeret, ita ut iudex qui punire non valeret, ad remissionem rei non teneretur, reprobant nonnulli, quia sic delicta manent impunita. Tusch. *d. concl. 152. num. 22.* Clar. *sup. num. 21.* Decian. *num. 18.* Azeved. *num. 49.* qui de jure nostro Regio indubitatum existimat. Nihilominus pro tuenda consuetudine, si alicubi viguisset, dici posset, non tolli jus partis læsæ omnino, nec delinquentium impediri supplicium, cum pateat aditus ad Principem, qui remissionem fieri jubebit: nec suprema hæc jurisdictionis consuetudine, aut quovis alio modo excludi poterit, de quo supra, *cap. 1. num. 153.* Faciunt quæ tradit Carlev. *num. 847.*

Ibi: Antamen est animadvertendum.

De vagabundo actum est supra, *num. 40.* sed profugus non est vagabundus. Carleval. *d. disp. 2. num. 852.* Quid si in oppido territorii, ad quod refugit, incolatum suum constituat? prout animadvertit Petr. Barbosa *d. tit. de for. delict. num. 19.* Præterea vagabundus post delictum se conferens ad regnum aliud, ibi puniri non potest, nec remitti. Carleval. *num. 834. 839. & 849.*

Ibi: Nemo enim inficiabitur.

Quod fugitivus delinquens, cum non remittatur ex regno extraneo, debeat in eo pœnis meritis affici, tenuit cum D. Covar. hic, Petr. Barbosa *ubi proxime, numero 145.* Rectius tamen cum pluribus contra fusè docet Carleval. *dit. disp. 2. ex numero 839.* Posset merito nostri Præsidis assertio sustineri, ut pote quæ plurimum æquitatis præ se ferat, si pars

si pars læsa civiliter ageret ad damni illati satisfactionem, vel rei usurpatæ restitutionem; nam foret audienda, nulli enim patrocinatur auxilium, ut aliena retineat injustè.

Verf. Decimotertiò, illud ab iisdem.

54 Vulgò iactatur, superiorem iudicem non remittere ad inferiorem delinquentes. Guazzin. *d. defens. 1. cap. 17. num. 30.* Tusch. *lit. R. concl. 152. num. 11.* Carleval. *num. 855.* Petr. Barbosa *in l. Hæres absens, §. Proinde, art. de for. delict. num. 106.* Tondut. *d. cap. 11. num. 15.* Baiard. *addit. ad Clar. quest. 38. num. 71.* Farin. *prax. quest. 7. num. 33.* Azeved. *in l. 1. num. 50. tit. 16. lib. 8. Recopil.* qui, Farin. Tondut. Carleval. Guazzin. ac Baiard. cum D. Covar. id admittunt, si iudex ita superior sit, ut causam advocare possit, vel retinere aliàs remittere ad tribunal inferius compelleretur: & cum superiori inferiori remittit, habet cognitionem de justitia subsidialium literarum. Tusch. *num. 6.*

Ad Num. 11.

55 Cujus expensis transmittendus sit delinquens, de jure communi non constat, diversa namque sententiæ reperiuntur, ut videre licet apud Decian. *d. cap. 19. num. 19.* Guaz. *num. 80.* Caravita *tit. 235. ex num. 13.* Petr. Barbosa *ex num. 88.* Farin. *num. 39.* Carleval. *dit. disp. 2. num. 865.* ubi resolvit quod si remissio fiat instante accusatore, ipse expensas persolvere tenetur, aliàs ex publico præstandas à iudice requirente. Extat regia decisio *in l. 3. tit. 16. lib. 8. Recopil.* qua statuitur, ut ex substantia delinquentis sumptus subministrantur, ob cujus defectum accusator sustinet onus, qui si solvendo non sit, publicâ pecuniâ oppidi ubi reus capitur, remissionis expensæ fiunt. Adnotant Azeved. *ibi, num. 8.* Carleval. *ubi proxime.* Petr. Barbosa *num. 90.* Idem quoad jus commune probant Decianus, Caravita, Molinus ac Farinacius apud Carlevalium.

56 Unâ cum delincente remittere est opus acta per remittentem confecta, non originalia, sed transumpta; quia licet requirens eis stare non teneatur, aliqualem tamen informationem important. Azeved. *ubi proxime, & in l. 16. num. 3. tit. 25. lib. 4. Recop.* Guaz. *d. cap. 17. num. 84. & 85.* qui tamen distinguunt.

Ad Num. 12.

57 Hæresis reus ubicunque comprehensus jure punitur, quanquam in eo loco minimè deliquerit. Decian. *sup. lib. 4. cap. 19. num. 23.* Duenn. *regul. 378. limit. 7.* Alfar. *de offic. fisc. gloss. 20. num. 293.* Farinac. *num. 17.* Carleval. *num. 845.* Molin. *de Brach. secular. cap. 44. num. 7.* Azeved. *in d. l. 1. num. 41.* Imò non obstante præventionis exceptione, in hæreticum pro eodem crimine plures iudices procedere simul permittitur. Carleval. *num. 903.* Aug. Barbosa *collect. ad cap. Per hoc, num. 14. de hæretic. in 6.* Clar. *d. lib. 5. Sentent. §. Hæresis, num. 6.* ubi quod iudices debent concurrere, ut ferant sententiam. *D. de Faria Covar. Enucl.*

Sed si legitime petatur hæreticum remitti ad locum delicti, fieri debet remissio ex quacunque orbis parte, non habita regnorum distinctione. Guaz. *d. defens. 1. cap. 17. num. 36.* Decian. *tract. crimin. lib. 4. cap. 33.* Baiard. *ad Clar. quest. 38. num. 37.*

SUMMARIUM.

- 1 Petitiõ hereditatis definitur.
- 2 Est iudicium universale.
- 3 Dari solet etiam pro re singulari.
- 4 Est actio in rem, quæ & mixta vocatur.
- 5 De forma libelli in ea actione.
- 6 Petitiõ hereditatis contra quos competat.
- 7 Datur in eum, qui successit possidenti pro herede, aut pro possessore.
- 8 Debitor hereditarius negans actorem heredem, hac actione non convenitur.
- 9 Successor universalis in possidentem titulo non agit petitiõne hereditatis, sed rei vindicatione.
- 10 Utrum petitiõ hereditatis cum rei vindicatione possit cumulari.
- 11 Hereditatis petitiõ non excluditur tempore, nisi triennali.
- 12 Eliditur per legitimam rei hereditaria usucapionem.
- 13 Hac actione nemo tenetur, nisi possideat, aut dolo desierit possidere, & num. 31.
- 14 De remedio possessio legis finalis, C. de edict. D. Adriani tollend.
- 15 Possidens titulo questro post testatoris mortem, an ea actione conveniatur, & num. 16. 17. & 24.
- 18 Emptor hereditatis utrum eadem actione possit conveniri, & num. 26. & 32.
- 19 Agenti ex lege finali, C. de edict. D. Adriani tollend. non est legitimus contraditor, qui post obitum testatoris titulum comparavit.
- 20 Habens titulum putativum cum errore facti, an conveniri possit petitiõne hereditatis, & num. seqq.
- 23 Possidens cum titulo putativo ex juris errore, hereditatis petitiõne tenetur.
- 24 Titulus questus lite pendente, non prodest possessori, ut hereditatis petitiõnem evitet.
- 27 Licet hæres agat ad rem singularem, potest iudex damnare possessorem, ut quacunque ex hereditate retinet, restituat.
- 28 Qui semel rei hereditaria possessionem nanciscitur, etsi ab illa cadat, nequibit uti petitiõne hereditatis.
- 29 Actio huiusmodi solum datur pro ea parte, qua agens existit hæres.
- 30 Datur fideicommissario universali etiam in heredem.
- 32 Titulo singulari possidens, ramesi actione ista non conveniatur, adhuc mala fide interveniente, secus tamen erit in possidente cum titulo universali veluti in emptore hereditatis.